

Ahşap Ay Kayığı

Yavuz DEMİRKIRAN

Ahşap Ay Kayığı

Yavuz DEMİRKİRAN

Noah yatağında uzanmış, rüzgârın penceresinin etrafında fısıldamasını dinliyordu. Yedi yaşındaydı; sıcak kahverengi teni, kıvrırcık siyah saçları ve ön dişleri eksik bir gülümsemesi vardı. Üzerinde minik beyaz yıldızlarla süslü yumuşak mavi pijamaları, boynunda kırmızı örgü atkısı vardı. Camın ardında dolunay, bir gece lambası gibi parlıyordu. Noah dizlerini kucakladı ve gece göğünün hangi sırları sakladığını merak etti.

Gümüři bir ay ışıđı yolu yerinden kapıya doğru döküldü. Noah parmak uçlarında onu izledi; kahverengi terlikleri merdivenlerde yumuşakça basıyordu. Yol, bahçe kulübesine çıkıyordu; orada soluk ve kıvrımlı bir şey duvara yaslanmıştı. Eski bir battaniyeyi kenara itti. Orada, yamalı krem rengi yelkenleri uykulu kanatlar gibi katlanmış küçük bir ahşap kayak duruyordu.

Noah dalgaların getirdiđi ahşap gövdeye dokundu. Pruvada oyulmuş bir ay gülümsüyordu ve içeride sarılı bir halat duruyordu. 'Bu bir ay kayığı,' diye fısıldadı. Kalbi heyecanla ve biraz da tedirginlikle hızlı hızlı çarpıyordu. Bez çantasına bir pusula ve katlanmış bir yıldız haritası koydu. 'Ne olur ne olmaz,' dedi ve cesur duyguları büyümeye başladı.

Ay ışığı yelkenlere değdi ve yelkenler gümüşi mavi parladı. Kayık, bir iç çekiş kadar yumuşakça çimenlerden havalandı. Noah içeri tırmandı ve ahşap dümen kolunu tuttu. 'İşte başlıyoruz,' diye fısıldadı. Kayık yukarı doğru süzüldü ve bahçe küçülüp uzaklaştı. Altında çatılar, gümüşi ışıktaki çakıl taşları gibi parlıyordu.

'Aşağıdaki sen misin, merhaba!' diye cıvıldadı bir ses. Minik bir yıldız, sıcak ve altın renginde parlayarak yaklaştı. Beş sivri ışını, parlak dost canlısı gözleri ve küçük gümüş bir denizci şapkası vardı. Halat kemerinden pirinç bir teleskop sarkıyordu. 'Ben Pip, yıldız kılavuzu,' dedi. 'Gece göğünü geçmek için bir rehber ihtiyacın var mı?' Noah başını salladı ve tedirgin midesi daha az kıpırdadı.

Pip gökyüzünü işaret etti. 'Önce izleriz,' dedi. 'Büyük Ayı'yı görüyor musun? Sapını takip ederek Kutup Yıldızı'na ulaş.' Noah yıldız haritasını açtı ve tek parmağıyla çizgileri takip etti. Yıldızlar dostça göz kırpmalar gibi parıldadı. 'Görüyorum!' diye bağırdı. Pip gülümsedi. 'Güzel,' dedi. 'İzlemek her yolculuğun ilk adımıdır.'

Yumuşak koyunlara benzeyen bulutların yanından geçtiler. Noah elini bir bulutun içinden geçirdi; serin ve sisli hissettirdi. Pip ona rotasını kontrol etmeyi öğretti. 'Pusula elinde, gözün Kutup Yıldızı'nda,' dedi Pip. Noah ikisini de kontrol etti, sonra dümen kolunu yönlendirdi. Ahşap ay kayığı, onun dikkatli elleri altında mutlu mutlu mırıldandı.

Gökyüzü daha da karardı. Bulutlar gri battaniyeler gibi üst üste yığıldı ve Kutup Yıldızı saklandı. Noah'ın kalbi hızlı hızlı çarptı. 'Göremiyorum!' dedi. Pip daha parlak parladı. 'Haritayı hatırla,' dedi yumuşakça. 'Bunu planlamıştık.' Noah yıldız haritasını açtı. Şekilleri inceledi ve yeni bir yol buldu. Ay kayığı onu takip etti, sağlam ve dosdoğru.

Yol boyunca, şeker gibi parıldayan yıldızların yanından geçtiler. Noah pusulasını yakınında tuttu ve gözlerini gökyüzünden ayırmadı. 'Sen iyi bir kılavuzsun,' dedi Pip. 'Hazırlıklı olmak cesur duyguların büyümesine yardım eder.' Noah, ön dişleri eksik gülümsemesiyle gülümsedi. Gece serin olsa da içi sıcacıktı. Küçük kayak sessiz ve sadık bir şekilde yol aldı.

Sonra rüzgâr yamalı yelkenleri çekti. Noah dümen kolunu sıkıca tuttu. 'Rotanı koru!' diye seslendi Pip. Noah pusulasını ve haritasını kontrol etti. İki bulutun arasından geçti ve kayık düzgünce süzüldü. 'Başardık!' diye sevindi. Pip mutlu bir daire çizdi ve arkasında parıldayan bir ışık izi bıraktı.

Gökyüzü daha da karardı ve ay bir bulutun arkasına kaydı. Noah'ın elleri titriyordu. 'Ya eve dönemezsem?' diye fısıldadı. Pip dümen koluna kondurdu. 'Önce haritana bak, sonra gökyüzüne bak,' dedi. 'İhtiyacın olan her şey sende var.' Noah derin bir nefes aldı. Pusulasını kontrol etti. Kutup Yıldızı'nın aralıktan baktığını gördü. Cesareti güçlendi ve sağlamlaştı.

Noah rotasını eve doğru ayarladı. Ay kayığı uykulu bulutların üzerinden ve sessiz yıldızların yanından geçti. Aşağıda küçük bir ışık gördü—kendi yatak odasının penceresi! 'İşte orada!' diye bağırdı. Pip sevinçle döndü. 'Yolunu tamamen kendin buldun,' dedi. 'İzledin, kontrol ettin ve kayığına güvendin.' Noah kendini gururlu ve sıcacık hissetti.

Ay kayığı Noah'ın bahçesine yumuşakça indi. Yelkenlerden ay ışığı soldu ve kayık dinlenmek için yerleşti. Pip onun yanında havada durdu. 'Cesurdun,' dedi Pip, 'çünkü hazırlıklıydın.' Noah küçük yıldız sarıldı. 'Geri dönecek misin?' diye sordu. Pip göz kırptı. 'Ay ışığı o yelkenlere her değdiğinde.' Sonra geceye doğru fırlayıp gitti.

Noah merdivenlerden çıktı ve yatağına kıvrıldı. Mavi yıldızlı pijamaları sıcacık hissettiriyordu ve kırmızı atkısı sandalyeye asılıydı. Pencereden dışarı baktı ve Pip'in uzaklardaki parıltısını gördü. 'İyi geceler, yıldız kılavuzu,' diye fısıldadı. Ay yukarıdan gülümsedi ve Noah'ın gözleri ağırlaştı.

Sabah Noah ay kayığını hâlâ bahçede buldu. Pusulası ve yıldız haritası, bıraktığı yerde içeride duruyordu. Pruvadaki oyulmuş aya hafifçe vurdu. 'Yolculuk için teşekkürler,' dedi. Kayık kıpırdamadı ama ahşabın damarları sessiz, mutlu bir sıcaklıkla parlıyor gibiydi.

Noah kahvaltı için içeri koştı. Ailesine yıldız kılavuzunu ve ay ışıklı gökyüzünü anlattı. Onlar gülümsedi ve dinledi. O gece Noah pusulasını pencere kenarına, yıldız haritasını yatağın üzerine koydu. Ay kayığının bahçede beklediğini, yeni bir maceraya hazır olduğunu biliyordu. Ve ne zaman tedirgin olsa şunu hatırlıyordu: hazırlan, izle ve güven—o zaman cesaret büyür.